

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M. M., 2/ P. M., 3/ L. M.**, zastúpených JUDr. R. B., proti žalovanej **M. H.H.**, zastúpenej Mgr. E. S., **o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam**, vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 10 C 14/2000, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 29. októbra 2009, sp.zn. 5 Co 190/2009, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žalobcom 1/ až 3/ náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Návrhom zo dňa 2. apríla 2008 sa žalovaná domáhala zastavenia konania pre prekážku litispendencie a pre prípad, že sa súd nestotožní s jej právnym názorom, navrhla konanie prerušiť do právoplatného skončenia konania vedeného na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9 C 5/1993.

Okresný súd Komárno uznesením z 26. mája 2009 č.k. 10 C 14/2000-497 zamietol návrh žalovanej na zastavenie konania a súčasne zamietol aj jej návrh na prerušenie konania. Svoje rozhodnutie s poukazom na ustanovenia §§ 103, 104 ods. 1 veta prvá ods. 2, 109 ods. 1, 2 O.s.p. odôvodnil tým, že vo veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9 C 5/1993 sa právna predchodkyňa žalovanej (M. S.) domáhala pôvodne proti žalovanému PD N. vydania poľnohospodárskych pozemkov, majetkového podielu, náhrady škody a určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Predmetom konania boli nehnuteľnosti zapísané v pkn. vložke č. X pre kat. úz. N., ktorých bola žalobkyňa vlastníčkou v podiele 1/5 a určenia vlastníckeho práva sa domáhala titulom vydržania. Dňa 22. júna 1994 svoju žalobu doplnila a uviedla, že „v prípade použitia titulu vydržania navrhuje vychádzať zo špecifikácie parciel uvedenej v prílohe č. 1“. Na tejto prílohe sú

uvedené parcely vedené v pkn. vložkách č. X, X, X, X, X, X, X, X, a X pre kat. úz. N.. Na pojednávaní dňa 18. februára 1997 žalobu na určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam žalobkyňa upresnila tak, že sa domáhala určenia vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným v pkn. vložke č. X, a to k parc. č. 2613, 4404, 4005/1, 5578, 6088/2, 8539, 8540, 9395, 9396, 9397/1, 9397/2, 111/73, 11173, 11175, 15164/2 a 15165 o celkovej výmere 2 ha 50 á 63 m². Súd v súlade s predneseným návrhom pripustil zmenu žalobného petitu. Nahliadnutím do spisu 9 C 5/1993 súd zistil, že rozsudok č.k. 9 C 5/1993-492 zo 14. apríla 2005 bol uznesením Krajského súdu v Nitre sp.zn. 6 Co 1/2008 z 18. decembra 2008 zrušený a vec bola súdu prvého stupňa vrátená na ďalšie konanie. Predmetom sporu je stále vydanie nehnuteľnosti, vydanie majetkového podielu, živého a mŕtveho inventára, vrátane škody (majetkovej i nemajetkovej ujmy) a určenie vlastníckeho práva žalobkyne k nehnuteľnostiam vedených v pkn. vložke č. X pre kat. úz. N., pričom vo veci sp.zn. 10 C 14/2000 súd koná o vlastníctve k nehnuteľnostiam vedeným v pozemnoknižných vložkách č. X, X, X, X, X a X v kat. úz. N.. Je nepochybné, že ani v čase podania návrhu vedeného pod sp.zn. 10 C 14/2000, ani v súčasnosti sa nevedie na súde iné konanie v tej istej veci, o tom istom predmete sporu, s tými istými účastníkmi, čiže prekážka litispendencie nebráni súdu, aby vo veci ďalej konal. Súd nezistil ani iný dôvod na zastavenie konania, preto návrh ako neopodstatnený zamietol. Konštatoval, že v danom prípade nie sú splnené podmienky na prerušenie konania z dôvodov uvedených v ustanovení § 109 O.s.p., ani podľa § 110 O.s.p. V konaní sp.zn. 9 C 5/1993 sa nerieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie v tejto právnej veci, preto aj návrh na prerušenie konania zamietol.

Na odvolanie žalovanej Krajský súd v Nitre uznesením z 29. októbra 2009 sp.zn. 5 Co 190/2009 uznesenie súdu prvého stupňa v časti týkajúcej sa výroku o zamietnutí návrhu na zastavenie konania potvrdil ako vecne správne, stotožniac sa s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, na zdôraznenie správnosti ktorého uviedol, že pri skúmaní, či v prejednávanej veci došlo k prekážke skôr začatého konania vedúcej k potrebe zastaviť konanie (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 83 O.s.p.), bolo treba vziať na zreteľ, ktoré subjekty sú účastníkmi týchto konaní a aké v nich majú postavenie. V prejednávanej veci z obsahu spisu vyplýva, že konanie sa týka štyroch osôb, keď žalobcovia sú tri osoby: 1/ M. M., 2/ P. M. a 3/ L. M. a žalovanou je M. H.. Predmetom konania, ako to vyplýva zo žaloby z 20. januára 2000, bolo určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam vedeným na Správe katastra Komárno, nachádzajúcim sa v kat. úz. N., zapísaným

na LV č. X., LV č. X, LV č. X a na LV č. X (a špecifikovaným v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu), a to v prospech žalobcov 1/ až 3/ ako podielových spoluvlastníkov, pričom žalobkyňa 1/ navrhovala, aby bola podielovou spoluvlastníčkou v podiele 8/10-ín a žalobcovia 2/ a 3/ v podieloch po 1/10-ine. Písomným podaním z 12. februára 2003, podaným na súd prvého stupňa toho istého dňa, požiadali žalobcovia 1/ až 3/ o pripustenie zmeny žalobného petitu a žiadali rozsudkom určiť, že nehnuteľnosti vedené na Správe katastra Komárno, nachádzajúce sa v kat. úz. N., zapísané na LV č. X, LV č. X, LV X, LV X a v pkn. zložke č. X /a špecifikované v odôvodnení dovolaním napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu) v celosti netvoria vlastníctvo žalovanej. Ide teda o negatívnu (zápornú) určovaciu žalobu. Súd prvého stupňa pripustil túto zmenu žalobného petitu uznesením zo 4. apríla 2003 č.k. 10 C 14/2000-162 a dňa 9. apríla 2003 doručil toto uznesenie aj s písomným doplnením žaloby z 12. februára 2003 žalovanej do vlastných rúk. Naproti tomu, ako to vyplýva z rozsudku Okresného súdu Komárno zo 14. apríla 2005 č.k. 9 C 5/1993-492, na označenom okresnom súde prebieha konanie pod sp.zn. 9 C 5/1993, ktoré bolo začaté na základe žaloby podanej na tento súd dňa 30. decembra 1993 M. S., právnu predchodkyňou žalobkyne M. H., ktorá sa proti desiatim žalovaným domáha určenia vlastníckeho práva vydržaním nehnuteľností nachádzajúcich sa v kat. úz. N., zapísaných v pozemnoknižnej vložke č. X, ako aj ďalších nárokov. Z toho vyplýva, že v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9 C 5/1993 je predmetom konania určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam uvedeným v pozemnoknižnej vložke č. X, teda toto konanie sa týka iného predmetu konania, ako je to v preskúmvanej veci vedenej na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 10 C 14/2000 a iný je aj okruh účastníkov konania, teda nemôže ísť o prekážku začatého konania (litispendenciu), ktorá by mala za následok zastavenie, zrejme neskôr začatého konania. Že nemôže ísť o prekážku začatého konania vyplýva aj z uznesenia Krajského súdu v Nitre z 18. decembra 2008 sp.zn. 6 Co 1/2008, ktorým zrušil rozsudok Okresného súdu Komárno zo 14. apríla 2005 č.k. 9 C 5/1993-492 a vec mu vrátil na ďalšie konanie. V uvedenom zrušujúcom uznesení, mimo iného, odvolací súd poukázal na tú skutočnosť, že súd prvého stupňa koná o návrhu navrhovateľky, ktorý bol podaný ešte v roku 1993 a tento návrh doposiaľ nespĺňa náležitosti podľa ustanovení § 42 ods. 3 O.s.p. a § 79 O.s.p. Súd prvého stupňa mal podľa pokynov odvolacieho súdu vyzvať navrhovateľku M. H. ešte len na odstránenie väd podaného návrhu v tom smere, aby označila okruh účastníkov konania v každom svojom návrhu a návrh opravila tak, aby bol žalobný petit určitý a vykonateľný. Aj z toho potom vyplýva, že konanie vo veci pod sp.zn. 9 C 5/1993 nemôže byť prekážkou konania pod sp.zn. 10 C 14/2000,

keďže vo veci pod sp.zn. 9 C 5/1993 nie je ešte ujasnený ani okruh účastníkov konania ohľadne toho-ktorého návrhu a nejde ani o určitý petit návrhu, teda v takom prípade nemožno posudzovať ani predmet konania a okruh účastníkov v oboch z hľadiska prípadnej litispendencie do úvahy pripadajúcich vecí pod sp.zn. 9 C 5/1993 a 10 C 14/2000.

Proti uvedenému uzneseniu odvolacieho súdu podala dovolanie žalovaná a navrhla ho z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O.s.p. v spojení s § 237 písm. b/, c/, d/ a f/ O.s.p. zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení dovolania zotrvala na tvrdení, že v prejednávanej veci existuje letispendenčná prekážka, daná prebiehajúcim, skôr začatým konaním vedeným na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9 C 5/1993, a táto prekážka trvá minimálne od 18. februára 1997. Poukázala na to, že ani skutočnosť, že žalobcovia sa v aktuálnom konaní domáhajú negatívnou žalobou popretia vlastníctva dovolateľky v iných spoluvlastníckych podieloch /pomeroch nie je dôvodom odpadnutia letispendenčnej prekážky vzhľadom na to, že pri podaní žaloby by bol návrh na začatie konania 10 C 14/2000 totožný s návrhom v konaní 9 C 5/93 v časti účastníkov i časti parcel. Poznamenala, že v časti žaloby o popretie vlastníctva nehnuteľnosti par. č. 1407/31 žalobcovia v spore 10 C 14/2000 nie sú aktívne legitimovaní minimálne od roku 2008, kedy bolo vlastníctvom žalobcov k predmetnej nehnuteľnosti vyznačené na liste vlastníctva č. X v k.ú. N.. Prekážka konania je daná aj tým, že o vlastníctve nehnuteľností, ktoré je napádané žalobou, bolo rozhodnuté v konaní podľa zákona č. 180/1995 Z.z. – register obnovenej evidencie pozemkov, na základe ktorého rozhodnutia boli nehnuteľnosti zapísané na dotknutých listoch vlastníctva v prospech dovolateľky v spoluvlastníckych pomeroch, ktorých negácie sa žalobcovia v tomto konaní domáhajú. Pokiaľ ide o námietku, že rozsudok vo veci 9 C 5/1993 bol dovolacím a následne odvolacím súdom – uznesením 6 Co 1/2008-679 zrušený a vrátený prvostupňovému súdu na ďalšie konanie s odkazom na jeho neúplnosť, dovolateľka namietala, že v tom prípade súdy oboch inštancií od roku 1993 do roku 2008, teda 15 rokov, konali a meritórne rozhodovali na základe imperfektnej žaloby a bez toho, aby boli vytýkané nedostatky odstránené, bol daný právny stav postačujúci pre vynesenie niekoľkých meritórnych rozhodnutí, čo však nemožno pričítať na ťarchu dovolateľky. Pokiaľ ide o odlišný okruh žalovaných v spore 9 C 5/93 a 10 C 14/2000, ide o právnych nástupcov vlastníkov, ktorí boli do konania pribratí v zmysle § 107 ods. 3 O.s.p. V závere dovolania žalovaná opakovane upozornila na neúčinnosť procesného uznesenia o pripustení zmeny žaloby zo dňa 4. apríla 2003 vzhľadom na to, že návrh na zmenu petitu nebol súdom doručený

do vlastných rúk žalovanej, v dôsledku čoho je rozhodnutie o pripustení zmeny žaloby procesne neprípustné ako rozhodnutie ukracujúce práva účastníka konania. Návrh na zmenu žaloby bolo potrebné doručiť žalovanej strane do vlastných rúk podľa § 95 ods. 1 O.s.p., žalovanej však bolo doručené len samotné uznesenie.

Žalobcovia sa k dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol uznesením. Pokiaľ dovolanie smeruje proti uzneseniu odvolacieho súdu, je tento opravný prostriedok prípustný, ak smeruje proti zmeňujúcemu uzneseniu odvolacieho súdu (§ 239 ods. 1 písm. a/ O.s.p.) alebo uzneseniu, ktorým odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev [§ 109 ods. 1 písm. c/] na zaujatie stanoviska (§ 239 ods. 1 písm. b/ O.s.p.), alebo potvrdzujúcemu uzneseniu, vo výroku ktorého odvolací súd vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu (§ 239 ods. 2 písm. a/ O.s.p.), alebo ak ním bolo potvrdené buď uznesenie súdu prvého stupňa o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia (§ 239 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) alebo uznesenie o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo jeho vyhlásenie za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky (§ 239 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dovolaním napadnuté uznesenie nevykazuje znaky žiadneho z týchto rozhodnutí, prípustnosť dovolania preto z uvedených ustanovení nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p. (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.), dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie

je postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p. Ak je konanie postihnuté niektorou z vád vymenovaných v § 237 O.s.p., možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 239 O.s.p. vylúčené. Pri skúmaní, či je dovolanie prípustné, sa dovolací súd zameral predovšetkým na okolnosti, ktoré dovolateľka v dovolaní namietala.

Podľa § 237 O.s.p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom.

Pokiaľ ide o dovolateľkou namietané procesné vady v zmysle § 237 písm. b/ a c/ O.s.p., tieto dovolateľka v dovolaní nijako nekonkretizovala a dovolací súd ich existenciu nezistil. V prípade, že dovolateľka existenciu procesnej vady podľa § 237 písm. b/ O.s.p. vyvodzovala z ňou tvrdeného nedostatku vecnej legitímácie žalobcov (aktívnej legitímácie) v časti žaloby o popretie vlastníctva nehnuteľnosti par. č. 1407/3, treba uviesť, že nedostatok vecnej legitímácie nespôsobuje zmätočnosť konania podľa § 237 písm. b/ O.s.p.; tento nedostatok vedie k zamietnutiu žaloby (návrhu na začatie konania) meritórnym rozhodnutím.

Dovolací súd nezistil ani existenciu procesnej vady podľa § 237 písm. f/ O.s.p.. Odňatím možnosti konať pred súdom sa v zmysle tohto ustanovenia rozumie taký závadný procesný postup súdu, ktorým sa účastníkovi znemožní realizácia tých jeho procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok priznáva za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. Zo spisu však nevyplýva, že by súdy v prejednávanej veci v prípade žalovanej nerešpektovali niektoré z týchto práv. K vyššie v odôvodnení tohto rozhodnutia uvedenému tvrdeniu žalovanej, o ktoré opiera prípustnosť dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. treba uviesť, že z obsahu spisu nesporne vyplýva, že písomným podaním z 12. februára 2003 (a toho istého dňa podaným na súde prvého stupňa), označeným ako „Doplnenie žaloby zo dňa 20. januára 2000“ žalobcovia 1/ až 3/ navrhli, aby súd pripustil zmenu žalobného petitu tak, že súd určí, že nehnuteľnosti vedené na Správe katastra Komárno, nachádzajúce sa v katastrálnom území obce N.,, zapísané na LV č. X, LV č. X, LV č. X a v pkn. vložke č. X /pod v návrhu konkretizovanými číslami parciel, s uvedením výmer a druhov pozemkov) v celosti netvorí vlastníctvo žalovanej. Tomuto návrhu žalobcov súd

prvého stupňa v zmysle § 95 ods. 1, 2 O.s.p. vyhovel, pričom ako je zrejmé tak z pokynu daného vec prejednávajúcou sudkyňou spisovej kancelárie, ako aj z doručeníek, nachádzajúcich sa v spise na č.l. 163 p.v., uznesenie Okresného súdu Komárno zo 4. apríla 2003 č.k. 10 C 14/2000-162, ktorým prvostupňový súd pripustil zmenu žaloby v zmysle návrhu žalobcov, bolo žalovanej doručené spolu s doplnením žaloby do vlastných rúk dňa 9. apríla 2003. Naviac aj z ďalšieho priebehu konania pred súdom prvého stupňa je zrejmé, že žalovaná poznala obsah návrhu na pripustenie žalobného petitu, čo vyplýva aj z jej účastníckej výpovede pred súdom prvého stupňa na pojednávaní 4. februára 2005 (viď zápisnica o pojednávaní, č.l. 227 až 229 spisu). Z uvedených dôvodov námietka žalovanej v dovolaní, že nedoručením jej návrhu sa pripustenie žalobného petitu jej bola postupom súdu odňatá možnosť konať pred súdom, je neopodstatnená.

Konečne, dovolací súd nezistil ani existenciu procesnej vady podľa § 237 písm. d/ O.s.p. Ako to správne uviedol už odvolací súd v odôvodnení napadnutého rozhodnutia, v § 83 O.s.p. upravená prekážka prv začatého konania (litispendencia) je jednou z podmienok konania. Ak súd zistí, že v tej istej veci už prv začalo konanie, konanie bez ďalšieho zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p.) Prekážka litispendencie je daná vtedy, ak v novom konaní ide o tú istú vec, teda o to isté, o čo ide v inom konaní. Samotná skutočnosť, že v určitom konaní je jeho predmetom to isté právo alebo že jeho účastníkmi sú tí istí účastníci, ešte neznamená, že ide o tú istú vec. Totožnosť veci charakterizujú určité znaky, ktoré musia byť dané zároveň a sú nimi : totožnosť osôb a totožnosť predmetu konania. Totožnosť predmetu konania je daná vtedy, keď ten istý nárok alebo stav vymedzený žalobným petitom vyplýva z rovnakých skutkových tvrdení, na základe ktorých bol uplatnený, t.j. o nárok založený na rovnakom právnom dôvode a vyplývajúci z rovnakých skutkových okolností. Pokiaľ ide o totožnosť účastníkov, nie je samo o sebe významné, ak majú tí istí účastníci v rôznych konaniach rozdielne procesné postavenie. Tých istých účastníkov sa konanie týka aj vtedy, ak v neskoršom konaní vystupujú právni nástupcovia účastníkov, ktorí sú (boli) účastníkmi už prv začatého konania. Pokiaľ z uvedených znakov chýba čo i len jeden, nejde o tú istú vec, takže prebiehajúce iné konanie nemôže zakladať prekážku litispendencie.

Vychádzajúc z uvedeného, s prihliadnutím na to, že z obsahu spisu je zrejmé, že v konaní vedenom na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9 C 5/1993 sa dovolateľka v procesnom postavení žalobkyne domáha proti desiatim žalovaným určenia vlastníctva k nehnuteľnostiam uvedeným v pozemnoknižnej vložke č. 398 a iných nárokov, zatiaľ čo

v danej veci sa žalobcovia 1/ až 3/ domáhajú určenia, že nehnuteľnosti vedené na Správe katastra Komárno, nachádzajúce sa v kat. úz. N. zapísané na LV č. X, LV č. X, LV č. X a v pkn. vložke č. X (v nich presne uvedené parcely) v celosti netvorí vlastníctvo žalovanej, konanie vedené na Okresnom súde Komárno pod sp.zn. 9 C 5/1993 netvorí prekážka litispendencie vo vzťahu ku konaniu vedenému na tom istom súde pod sp.zn. 10 C 14/2000, keď v uvedených konaniach nie je daná totožnosť ani predmetu konania, ani účastníkov konania. Na tom nič nemení ani dovolateľkou tvrdená existencia rozhodnutia vydaného príslušným správny orgánom podľa zákona č. 180/1995 Z.z. o niektorých opatreniach na usporiadanie vlastníctva k pozemkom.

Keďže v danom prípade dovolanie nie je podľa § 239 O.s.p. prípustné, nebola preukázaná existencia dovolateľkou namietaných väd konania v zmysle § 237 písm. b/, c/, d/ a f/ O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) iné vady uvedené v § 237 O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie dovolateľky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania dovolací súd rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalobcom, ktorým by podľa výsledku konania vzniklo právo na náhradu trov tohto konania, žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 27. júla 2011

JUDr. Ľubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

